

Halasi Tükör

IV. ÉVFOLYAM 36. SZÁM

MEGJELENIK HETENTE, PÉNTEKEN ○ ÁRA: 9,50 Ft

KISKUNHALAS, 1990. SZEPTEMBER 7.

Ki akar itt polgármester lenni?

Ha a sors úgy hozza, Vágó Árpád vállalja

A Vágó család eléggé közismert Halason, csak hogy nem az ifjú, hanem apja révén. Bizonyára még sokan emlékeznek Vágó Gergelyre, a Halasi Áruház vezetőjére. Fia, Árpád (róla van szó) az általános iskola után eltűnt a szem elől. Középiskoláját, majd az egyetemet Veszprémben végezte és ott is ragadt vegyész kutatóként. Tizenhét év után gondolt egyet és hazajött.

– *Netán kudarcot vallott a tudomány terén* – kérdeztem tő-

le, mintegy bemelegítés képen.

– Ellenkezőleg, szerettem ott dolgozni és sikereim is voltak. Az ipari kutatás feltételeinek fokozatos rombolása (brevetelorientált kutatás, importkorlátozás, a nagyvállalatok önálló kutató egységeinek megalakulása stb.) is közrejátszott, de szubjektív indokként mindenképpen meg kell említenem, hogy hazajöveteltem lényegesen befolyásolta az a tény, hogy egy szem gyermek

lévén nyugodt öregkort szeretnék biztosítani szüleimnek és – higgye el, nem propaganda fogásból mondom – honvágyam is volt.

– *Azért tizenhét év sem kis idő. Akár veszpréminek is tekinthetjük, vagy nem?*

– Semmiképpen. Én halasi vagyok.

– *Talán még négy éve sincs, hogy hazajött, s a KFV-hez ment dolgozni. Legfeljebb ha benyomásai vannak a mai Halasra* (Folytatás a második oldalon.)

Most szép lenni katonának

Augusztus a bevonulások hava. Huszonkilencedikén Kiskunhalason a Gábor Áron Páncéltörő Tüzérdandár laktnya kapujába úgy érkeztek a srácok, mint a fradisták az Üllői útra. Hangosan, jókedvűen, sűrűn csapkodva az őket szállító személykocsik ajtaját. Azért volt, akit elkísértek a szülők, a barátok, barátnők.

kijózanította én-hadnagyomat, s szárazon azt kétre, álljak hátrább az autóval. A kapu előtti gyülekezet befelé indult egy nyájas törzsőrmester invitálására. Mi is hozzájuk szegődtünk. A fiúk egymással élcelődtek. Zajosak, hányavetiek, a törzs meg csak mosolyog. Folyton azt várom, mikor üvölti el magát, de nem.

ján, hogy rövid tájékoztatót kérjek a fiúk további sorsáról.

– Ez alkalommal 130 fő újonc érkezett a laktanyába Bács- és Csongrád megyéből – tájékoztat az ezredes. Mindössze két fő nem tett eleget a behívásnak. Mindegyik egészségesnek mondta magát, alternatív szolgálatot senki sem kért.

A választások miatt a katonai eskü egy héttel korábban lesz, azaz hogy szeptember 22-én 10 órakor itt a laktanyában. A választásokra a többség hazautazik.

– *Mire számíthatnak a katonák?*

– A sorkatonák havi 780 forint illetményt kapnak. Napi ételmeztésre 85 forintot fordíthatunk, de ehhez kiegészítést ad a dandár kisegítő gazdasága napi 5,80 Ft értékben. Minden étkezéskor kétféle választék van. A katonát havonként egy nap szabadság illeti meg. Kaphatnak jutalom-, s ha szükséges egészségügyi szabadságot.

A nősöknek havonta, a nőtleneknek kéthavonta egy eltávozás jár. Nyolc alkalommal ingyenes utazási kedvezményben részesülnek. A második hét után minden szom-

(Folytatás a második oldalon.)

Romantikus képet produkál a rövid búcsú, puszi jobbról-balról, könnyű csók a lány arcára, intésféle kézmozdulat, könny csak az édesanyák szemében villan.

A kapu elé vezényelt tisztek tisztelettel fogadják az újoncokat. Készségesen informálnak mindenkit szóban vagy írásban, kinek hogy tetszik. Csak a pezsgő hiányzik.

Amikor megérkeztünk fotós kollégámmal a laktanya elé egy hadnagy (!) nyitotta ki az ajtót és azt kérdezte: ön is bevonuló?

Bevallom egészen elérékenyültem. Isten tudja mikor kaptam ilyen szép bókot. Élete delén igazán jólesik az embernek ha a javára tévednek. Mosolyognak szánt vigyorem hamar

Ja kérem, – ez már egy más, (nem népi) demokratikus hadsereg. Hol van már a régi hangulat, amikor a tizedes bevonuláskor elordította magát: Hogy áll maga, bassza meg? Az öreg, mélytengeri bűgöcsigát akarja ingerelni. Majd én megtanítom hogy kell kopasznak faszájul vigyázba állnia!

E helyett hideg reggeli, jó szó, bátorítás fogadja az újoncokat. Végigjárjuk velük az egész tortúrát, egészen az elhelyezési körletekig. Ahogy telik az idő, úgy fogy a jókedv. Érzik ők is, mégis csak komoly dolog katonának lenni, no meg a renomét nem illik mindjárt az elején eljátszani.

Dolgunk végeztével bekopogtattam *Siha János* ezredes, dandárparancsnok ajta-

Új iskolát avattak

Kiskunhalas Kertvárosi iskola.

Hogy a szép iskola jó is legyen

A Halasi Tükör július 20-án megjelent számában a Kertvárosi álom c. cikk már bemutatta a város új oktatási intézményét. Ezúttal a műszaki átadás után, az évnyitót közvetlenül megelőző napokban kérdeztem meg *Szörfi István* igazgatót és *Muntyán Lászlóné* igazgatóhelyettest, milyen gondok foglalkoztatják néhány nappal az évnyitás előtt?

Mindenekelőtt köszönjük, hogy a városi közvéleményt

Ott épül majd a második ütem, mutatja *Szörfi István* igazgató.

foglalkoztatja az örömről és a helyzetünk – kezdte választát *Szörfi István* igazgató. Az évnyitói előtti napokban a tantesztület minden tagja, de sok-sok diákunk és a szülők is erejükkel nem kímélve dolgoztak, hogy az évnyitóra minden a helyére kerüljön. Úgy érzem sikerült. Takarítottunk, fákat ültettünk, fűvesítettünk, helyükre raktuk a bútorokat, polcokat, könyveket, de a gondolataink már az első tanítási napon járnak.

– *Elégedett-e az igazgató az építménnyel, kivitelezéssel, az oktatási munka tárgyi feltételeivel?*

– Korábban is elmondtam, hogy a 90 millió forintos építmény, a berendezésre kapott 5 millió forint ellenére ideiglenes megoldásokat kellett alkalmaznunk, azért, hogy elférjünk. A tizenkét tanteremhez más célra épített helyiségekben alakítottunk ki további négyet, és két tanuló csoportunk részére *Reketyén* tartunk fenn további két tantermet.

Boldogok vagyunk, mert eddig mindig albérlésben, nyolc

(Folytatás a második oldalon.)

A lónak négy lába

Régi és nagy igazságának jutott közelébe *Varró József*, többszörös magyar bajnok, a *Határőr Dózsa* népszerű lovasa, amikor megtapasztalta hogy a lónak négy lába van és mégis botlik.

Fé! életét a nyeregben töltötte, számos nemes küzdelemnek volt hőse, és eddig megúsza baj nélkül. Tamásiban viszont őt is utolérte a rettegett, kimenetelében kiszámíthatatlan baleset, ami sok híres lovasnak jelentette eddig is pályafutása végét. Az igen rangosnak számító tamási nemzetközi lovasversenyen *Jogász* nyergében (a politikában a jogászok vannak nyeregben) végig jól vette az akadályokat. Már mindenki győztesnek hitte, amikor az utolsó akadályra vezette *Jogászt*. Ekkor történt a baj. A két maffla jelző az ugrást megelőző pillanatban emelkedett fel a helyéről, hogy magasra tartó zászlóval jelezze a verseny végét. Ettől a ló megijedt és rázuhant az akadályra.

Tört, zúzott, *Varró József* kirepült a nyeregből. A ló és lovasa olyan szerencsétlenül estek, hogy a lovas került alulra, súlyos zúzódásokat, borda és kulcs-csonttörést okozva a bajnoknak. Nyomban a szekszárdi kórházba szállították, ahol ellátták sebesüléseit.

Időközben hazaérkezett, itthon ápolják. Hála istennek jobban van, és várható hogy hamarosan ismét nyeregbe száll.

